

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 31. januarja 2019*

„Pritožba – Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran – Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Razglasitev ničnosti uvrstitve s strani Splošnega sodišča Evropske unije – Sprememba meril za uvrstitev na seznam oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo – Ponovna uvrstitev – Dokazi z datumom, ki je zgodnejši kot prva uvrstitev – Dejstva, znana pred prvo uvrstitvijo – Pravnomočnost – Obseg – Pravna varnost – Varstvo legitimnih pričakovanj – Načelo *ne bis in idem* – Učinkovito sodno varstvo“

V zadevi C-225/17 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. aprila 2017,

Islamic Republic of Iran Shipping Lines s sedežem v Teheranu (Iran),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) s sedežem v Teheranu,

Khazar Shipping Lines s sedežem v Anzali Free Zone (Iran),

IRISL Europe GmbH s sedežem v Hamburgu (Nemčija),

Qeshm Marine Services & Engineering Co., nekdanja IRISL Marine Services and Engineering Co., s sedežem v Qeshmu (Iran),

Irano Misr Shipping Co. s sedežem v Aleksandriji (Egipt),

Safirán Payam Darya Shipping Lines s sedežem v Teheranu,

Marine Information Technology Development Co., nekdanja Shipping Computer Services Co., s sedežem v Teheranu,

Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., z drugim imenom Soroush Sarzamin Asatir, s sedežem v Teheranu,

Hoopad Darya Shipping Agency, nekdanja South Way Shipping Agency Co. Ltd, s sedežem v Teheranu,

Valfajr 8th Shipping Line Co. s sedežem v Teheranu,

ki jih zastopata M. Lester, QC in M. Taher, solicitor,

pritožnice,

* Jezik postopka: angleščina.

drugi stranki v postopku sta

Svet Evropske unije, ki ga zastopata J. Kneale in M. Bishop, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata D. Gauci in T. Scharf, agenta,

intervenientka na prvi stopnji (T-87/14),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik Sodišča v funkciji predsednika četrtega senata, T. von Danwitz (poročevalec), C. Lycourgos, E. Juhász in C. Vajda, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 13. septembra 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družbe Islamic Republic of Iran Shipping Lines (v nadaljevanju: IRISL), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Shipping Lines, IRISL Europe GmbH, Qeshm Marine Services & Engineering Co. (nekdanja IRISL Marine Services and Engineering Co.), Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Marine Information Technology Development Co. (nekdanja Shipping Computer Services Co.), Rahbaran Omid Darya Ship Management Co. (z drugim imenom Soroush Sarzamin Asatir), Hoopad Darya Shipping Agency (nekdanja South Way Shipping Agency Co. Ltd) in Valfajr 8th Shipping Line Co. s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 17. februarja 2017, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-14/14 in T-87/14, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2017:102), s katero je Splošno sodišče zavrnilo njihove predloge, in sicer:
 - v zadevi T-14/14 za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta) 2013/497/SZVP z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2013, L 272, str. 46) in Uredbe Sveta (EU) št. 971/2013 z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2013, L 272, str. 1) v delih, v katerih se ta akta nanašata na pritožnice (v nadaljevanju: sporna akta iz oktobra 2013), in
 - v zadevi T-87/14, prvič, za ugotovitev, da se Sklep 2013/497 in Uredba št. 971/2013 ne uporabljata, in drugič, za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2013/685/SZVP z dne 26. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2013, L 316, str. 46) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1203/2013 z dne 26. novembra 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2013, L 316, str. 1) v delu, v katerem se ta akta nanašata nanje (v nadaljevanju: sporna akta iz novembra 2013).

Dejansko stanje

- 2 Varnostni svet Združenih narodov (v nadaljevanju: Varnostni svet) je 23. decembra 2006 sprejel Resolucijo 1737 (2006), ki v točki 7 Islamski republiki Iran prepoveduje izvažati blago in tehnologijo, povezano z njenimi jedrskimi dejavnostmi, nevarnimi z vidika širjenja jedrskega orožja, ali z razvojem izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja.
- 3 Varnostni svet je 24. marca 2007 sprejel Resolucijo 1747 (2007), katere točka 5 določa, da Islamska republika Iran s svojega ozemlja ali prek svojih državljanov oziroma z ladjami ali zrakoplovi pod njeno zastavo ne sme neposredno ali posredno dobaviti, prodati ali prenesti orožja niti povezanega materiala.
- 4 Varnostni Svet je 9. junija 2010 sprejel Resolucijo 1929 (2010), s katero je želel povečati obseg omejevalnih ukrepov, ki so bili določeni z njegovimi prejšnjimi resolucijami, in uvesti še dodatne omejevalne ukrepe zoper Islamsko republiko Iran.
- 5 Evropski svet je 17. junija 2010 sprejel Resolucijo 1929 (2010) in je Svet Evropske unije pozval, naj sprejme ukrepe za izvajanje ukrepov, določenih s to resolucijo, pa tudi spremljevalne ukrepe, da bi se v okviru pogajanj rešila preostala nerešena vprašanja glede občutljivih tehnologij, ki jih Islamska republika Iran razvija v podporo svojim jedrskim in raketnim programom (v nadaljevanju: izjava z dne 17. junija 2010). Ti ukrepi bi morali biti zlasti usmerjeni v trgovino, finančni sektor, prometni sektor Irana, vključno z družbo IRISL in njenimi hčerinskimi družbami, ter v ključne sektorje naftne in plinske industrije. Določeno je bilo tudi, da se razširijo določbe glede zamrznitve premoženja predvsem zoper člane Islamske revolucionarne garde.
- 6 Svet je 26. julija 2010 sprejel Sklep 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL 2010, L 195, str. 39), v uvodnih izjavah 4, 5, 7 in 8 katerega je navedeno:

„(4) [Varnostni svet] je 9. junija 2010 sprejel [Resolucijo] 1929 (2010) [...].

(5) Evropski svet je 17. junija 2010 [...] pozval Svet, naj sprejme ukrepe za izvedbo ukrepov iz [Resolucije 1929 (2010) Varnostnega sveta,] pa tudi spremljevalne ukrepe [...].

[...]

(7) [Resolucija] 1929 (2010) razširja omejitve financiranja in potovanj iz [Resolucije] 1737 (2006) na dodatne osebe in subjekte, tudi na pripadnike in subjekte IRGC in subjekte [družbe IRISL].

(8) V skladu z [izjavo z dne 17. junija 2010] bi bilo treba omejitve vstopa ter zamrznitev sredstev in gospodarskih virov uporabiti ne le zoper osebe in subjekte, ki sta jih na seznam uvrstila Varnostni svet [...].“
- 7 Člen 20(1)(b) tega sklepa je določil zamrznitev sredstev ali gospodarskih virov „oseb[...] in subjekt[ov], [...] ki sodelujejo v [jedrskih] dejavnostih Irana, [...] so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, [...] ali osebam in subjektom, ki so osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam, pomagale pri izmikanju določbam [resolucij Varnostnega sveta] 1737 (2006), [...] 1747 (2007), [...] 1803 (2008) [in] [...] 1929 (2010) ali tega sklepa ali kršenju teh določb, kakor tudi drugim vodilnim članom in subjektom [...] [družbe IRISL] in subjektom, ki so v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom ali delujejo v njihovem imenu; te osebe in subjekti so navedeni v Prilogi II“.

- 8 Imena pritožnic so bila uvrščena v Prilogo II k temu sklepu, z obrazložitvijo glede družbe IRISL, da „je bil[a] vpleten[a] v odpremo vojaškega tovora, vključno s prepovedanim tovorom iz Irana; trije takšni incidenti so vključevali nedvomne kršitve, ki so bile prijavljene Odboru za sankcije Varnostnega sveta [...]“, glede drugih pritožnic pa, da jih ima družba IRISL v lasti, jih nadzira ali delujejo v njenem imenu.
- 9 Prav tako 26. julija 2010 so bila imena pritožnic z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 668/2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2010, L 195, str. 25) dodana na seznam iz Priloge V k Uredbi Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2007, L 103, str. 1) iz razlogov, ki so v bistvu enaki tistim iz prejšnje točke.
- 10 Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL 2010, L 281, str. 1) je v členu 16(2)(d) določila zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, ki pripadajo osebam, subjektom ali organom, navedenim v Prilogi VIII, ki so bile opredeljene kot „pravne osebe, subjekti ali organi, ki so v lasti ali pod nadzorom [družbe IRISL]“. To merilo za uvrstitev na seznam je bilo v bistvu povzeto v členu 23(2)(e) Uredbe Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL 2012, L 88, str. 1).
- 11 Imena pritožnic so se nato ohranila v Prilogi VIII k Uredbi št. 961/2010 in Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012 iz razlogov, ki so v bistvu enaki tistim, navedenim v točki 8 te sodbe.
- 12 S sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, v nadaljevanju: sodba z dne 16. septembra 2013, EU:T:2013:453), je Splošno sodišče razglasilo za nične Prilogo II k Sklepu 2010/413, Prilogo k Izvedbeni uredbi št. 668/2010, Prilogo VIII k Uredbi št. 961/2010 in Prilogo IX k Uredbi št. 267/2012 v delu, v katerem se nanašajo na pritožnice, z obrazložitvijo, da Svet ni dovolj pravno utemeljil svoje trditve, da je družba IRISL pomagala določeni osebi ali subjektu pri kršitvi resolucij Varnostnega sveta, niti dokazal, da je s tem, da je v nasprotju z embargom na orožje opravila tri prevoze vojaške opreme, pomagala pri širjenju jedrskega orožja.
- 13 Svet je 10. oktobra 2013 sprejel Sklep 2013/497. V uvodni izjavi 2 tega sklepa je navedeno, da bi bilo treba merila za uvrstitev na seznam glede zamrznitve sredstev, ki zajemajo osebe in subjekte, ki so pomagali osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam, pri izogibanju ali kršitvi določb zadevnih resolucij Varnostnega Sveta ali Sklepa 2010/413/SZVP, prilagoditi zaradi vključitve oseb in subjektov, ki so se sami izogibali ali kršili navedene predpise.
- 14 S tem sklepom je bilo besedilo člena 20(1)(b) Sklepa 2010/413 spremenjeno tako:

„osebe in subjekti, [...] ki sodelujejo v [jedrskih] dejavnostih Irana, [...] so z njimi neposredno povezane ali jih podpirajo, ali osebe in subjekti, ki so se izmikali določbam [resolucij Varnostnega sveta] 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) in 1929 (2010) ali tega sklepa ali kršili te določbe, ali so osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam, pomagali pri izmikanju navedenim določbam ali kršenju teh določb, ter drugi člani in subjekti [...] [družbe] IRISL in subjekti, ki so v [njeni] lasti ali pod [njenim] nadzorom ali delujejo v [njenem] imenu, ali osebe in subjekti, ki zagotavljajo zavarovanje ali druge bistvene storitve [...] IRISL ali subjekti, ki so v [njeni] lasti ali pod [njenim] nadzorom ali delujejo v [njenem] imenu; ti osebe in subjekti so navedeni v Prilogi II“.

- 15 Svet je 10. oktobra 2013, da bi zagotovil izvajanje Sklepa 2013/497 v Evropski uniji, sprejel tudi Uredbo št. 971/2013, s katero je bilo besedilo člena 23(2)(b) in (e) Uredbe št. 267/2012 spremenjeno tako:

„[...] V Prilogi IX so navedene fizične in pravne osebe, subjekti in organi, ki so [...] opredeljeni kot:

[...]

(b) fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki se izogibajo določbam te uredbe, Sklepa [2010/413] ali [resolucij Varnostnega sveta] 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) in 1929 (2010) ali jih kršijo ali pomagajo osebi, subjektu ali organu s seznama z namenom izogibanja tem določbam ali njihove kršitve;

[...]

(e) pravne osebe, subjekti ali organi, v lasti ali pod nadzorom [družbe IRISL], ali fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki delujejo v njegovem imenu, ali fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki zagotavljajo zavarovanje ali druge bistvene storitve [družbe] IRISL ali subjektom, ki so v [njeni] lasti ali pod [njenim] nadzorom ali delujejo v [njenem] imenu.“

16 Svet je s spornima aktoma iz novembra 2013 ime pritožnic ponovno uvrstil na seznama oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, ki sta v Prilogi II k Sklepu 2010/413 in v Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012 (v nadaljevanju: sporna seznama).

17 Razlogi za uvrstitev družbe IRISL na ta seznama so bili enaki, in sicer:

„[Družba] IRISL je bila vključena v posel s pošiljkami materiala, povezanega z orožjem, iz Irana, kar pomeni kršitev točke 5 Resolucije Varnostnega sveta 1747 (2007). Odboru za sankcije Varnostnega sveta [...] za Iran so bile leta 2009 prijavljene tri kršitve.“

18 Druge pritožnice so bile ponovno uvrščene na te sezname, in sicer družbe HDSSL, Safiran Payam Darya Shipping Lines in Hoopad Darya Shipping Agency, ker so „delo[vale] [...] v imenu [družbe] IRISL“, družbe Khazar Shipping Lines, IRISL Europe in Valfajr 8th Shipping Line, ker so bile „v lasti [družbe] IRISL“, družbe Qeshm Marine Services & Engineering in Marine Information Technology Development, ker so bile „pod nadzorom [družbe] IRISL“, družba Irano Misr Shipping, ker je „zagotavlja[la] bistvene storitve [družbi] IRISL“, in družba Rahbaran Omid Darya Ship Management, ker je „del[ovala] [...] v imenu [družbe] IRISL in ji zagot[avljala] bistvene storitve“.

19 Svet je za izvajanje skupnega celovitega načrta ukrepanja z dne 14. julija 2015, dogovorjenega z Islamsko republiko Iran glede iranskega jedrskega vprašanja, 18. oktobra 2015 sprejel, prvič, Sklep Sveta (SZVP) 2015/1863 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2015, L 274, str. 174), na podlagi katerega so se za pritožnice začasno prenehali uporabljati ukrepi, določeni s Sklepom 2013/685, in drugič, Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/1862 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 (UL 2015, L 274, str. 161), s katero so bila njihova imena odstranjena s seznama iz Priloge IX k tej zadnji uredbi.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

20 Pritožnice so s tožbama, vloženima v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. januarja in 7. februarja 2014, v zadevi T-14/14 vložile tožbo za razglasitev ničnosti spornih aktov iz oktobra 2013 in v zadevi T-87/14 tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti spornih aktov iz novembra 2013 in, drugič, za ugotovitev, da se sporna akta iz oktobra 2013 na podlagi člena 277 PDEU ne uporabljata. Splošno sodišče je ti zadevi združilo za ustni del postopka in izdajo sodbe.

21 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi, potem ko je zavrglo tožbo v zadevi T-14/14, odločalo o tožbi v zadevi T-87/14. V točkah od 53 do 105 izpodbijane sodbe je najprej zavrnilo vse tožbene razloge, ki so jih pritožnice navedle v utemeljitev ugovora nezakonitosti spornih aktov iz oktobra 2013. Ti tožbeni razlogi so se nanašali: prvi na neobstoj pravne podlage, drugi na kršitev varstva legitimnih pričakovanj ter načela pravne varnosti, načela *ne bis in idem* in načela pravnomočnosti, tretji na zlorabo pooblastil, četrti na kršitev njihove pravice do obrambe in peti na kršitev njihovih temeljnih pravic, zlasti njihove lastninske pravice in pravice do spoštovanja njihovega ugleda.

- 22 Dalje je Splošno sodišče v točkah od 106 do 211 izpodbijane sodbe zavrnilo vse tožbene razloge, ki so jih navedle pritožnice v utemeljitev svojega predloga za razglasitev ničnosti spornih aktov iz novembra 2013. Ti tožbeni razlogi so se nanašali: prvi na neobstoj pravne podlage, drugi na očitne napake pri presoji, ki jih je storil Svet, tretji na kršitev pravice do obrambe, četrti na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, načela pravne varnosti, načela pravnomočnosti, načela *ne bis in idem* in načela prepovedi diskriminacije ter peti na kršitev njihovih temeljnih pravic, zlasti lastninske pravice in pravice do spoštovanja njihovega ugleda, ter načela sorazmernosti.
- 23 Splošno sodišče je zato obe tožbi v združenih zadevah T-14/14 in T-87/14 zavrnilo.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 24 Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - predlogom, ki so jih je predložile pred Splošnim sodiščem, ugotovi in
 - Svetu naloži plačilo stroškov postopka s pritožbo in stroškov postopka na prvi stopnji.
- 25 Svet Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo kot nedopustno zavrže ali kot neutemeljeno zavrne;
 - podredno, če bi se Sodišče odločilo razveljaviti izpodbijano sodbo in samo izdati dokončno sodbo, zavrne ničnostno tožbo in predlog za ugotovitev, da se akti ne uporabljajo, ter
 - pritožnicam naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.
- 26 Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo kot nedopustno zavrže ali kot neutemeljeno zavrne;
 - pritožnicam naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožba

Dopustnost pritožbe

Trditve strank

- 27 Svet trdi, da je pritožba nedopustna, saj pritožnice nimajo pravnega interesa za odločitev o njej, ker so bili s Sklepom 2015/1863 in Izvedbeno uredbo 2015/1862 omejevalni ukrepi, ki so bili sprejeti zoper nje, odpravljeni in ker z njegovo odločitvijo, da jih s spornima aktoma iz novembra 2013 ponovno uvrsti na sporna seznama, ni bil kršen njihov ugled. Zlasti so ti razlogi za to ponovno uvrstitev izhajali iz javnega poročila Odbora za sankcije Varnostnega sveta za leto 2009.
- 28 Komisija dodaja, da bi bilo treba pritožbo razglasiti za nedopustno v delu, v katerem pritožnice v resnici želijo, da Sodišče ponovno presoja zadevo, o kateri je odločilo Splošno sodišče. V zvezi s tem trdi, da pritožnice večinoma le ponavljajo tožbene razloge in trditve, ki so jih navedle pred Splošnim sodiščem, ne da bi se omejele na pravna vprašanja, zlasti v okviru šestega pritožbenega razloga.

- 29 Pritožnice trdijo, da je pritožba dopustna. Na eni strani trdijo, da imajo pravni interes, da se ugotovi, da so bili omejevalni ukrepi zoper njih *ab initio* nezakoniti, da se ponovno vzpostavi njihov ugled, ki ga je kršila sama Unija, in da se po potrebi vloži odškodninska tožba. Na drugi strani trdijo, da iz njihove pritožbe jasno izhaja napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča, zaradi katere je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

Presoja Sodišča

- 30 Prvič, glede pravnega interesa iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je predpostavka za obstoj pravnega interesa pritožnice to, da lahko pritožba zaradi svojega izida prinese korist za stranko, ki jo je vložila (sodba z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 31 Sodišče je odločilo, da oseba ali subjekt, katerih ime je bilo uvrščeno na seznam oseb ali subjektov, katerih premoženje se zamrzne, ohranita vsaj nepremoženjski interes za uveljavljanje ničnosti te uvrstitve, zato da sodišče Unije potrdi, da nikdar ne bi smela biti uvrščena na ta seznam, ob upoštevanju posledic za njun ugled, in to celo po izbrisu njunega imena s tega seznama oziroma po začasni prekinitvi zamrznitve njunega premoženja (sodbi z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točka 33 in navedena sodna praksa, in z dne 29. novembra 2018, Bank Tejarat/Svet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, točka 29).
- 32 Iz tega izhaja, da imajo pritožnice vsaj nepremoženjski interes, da zahtevajo razveljavitev izpodbijane sodbe, da bi se razglasila ničnost ponovne uvrstitve njihovega imena na sporna seznama, čeprav je bila na eni strani zamrznitev njihovega premoženja, ki je posledica te ponovne uvrstitve na seznam iz Priloge II k Sklepu 2010/413, začasno odpravljena in čeprav so bila na drugi strani njihova imena na podlagi Sklepa 2015/1863 in Izvedbene uredbe 2015/1862 črtana s seznama iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012. Prav tako le okoliščina, da ta uvrstitev temelji na javnem poročilu mednarodne institucije, kot je Varnostni svet, ne povzroča dvoma o interesu, vsaj nepremoženjskem, ki ga imata zadevna oseba ali subjekt, za uveljavljanje ničnosti akta Unije, ki bi lahko sam po sebi škodoval njenemu ugledu ali poslabšal takšno prej obstoječo škodo.
- 33 Ugovora nedopustnosti, ki ga uveljavlja Svet Evropske unije, zato ni mogoče sprejeti.
- 34 Drugič, v delu, v katerem Komisija uveljavlja nedopustnost pritožbe, ker naj bi pritožnice zahtevale le ponovno presojo pritožbenih razlogov in trditev, ki so bile že navedene pred Splošnim sodiščem, je treba spomniti, da kadar pritožnik izpodbija to, kako je Splošno sodišče razlagalo ali uporabilo pravo Unije, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku. Če pritožnik svoje pritožbe ne bi mogel utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navajal pred Splošnim sodiščem, bi namreč postopek s pritožbo deloma izgubil smisel (sodbi z dne 19. januarja 2017, Komisija/Total in Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, točka 31 in navedena sodna praksa, in z dne 17. maja 2017, Portugalska/Komisija, C-337/16 P, EU:C:2017:381, točka 20).
- 35 V obravnavanem primeru so v pritožbi, obravnavani v celoti, dovolj natančno opredeljeni izpodbijana pravna vprašanja in razlogi, iz katerih naj bi bilo po mnenju pritožnic pravo napačno uporabljeno, in ne gre le za ponavljanje ali ponovno navajanje trditev, kot je navedla Komisija, kar posledično Sodišču omogoča, da izvede svoj nadzor zakonitosti.
- 36 V teh okoliščinah je treba ugovor nedopustnosti, ki ga uveljavlja Komisija, v delu, v katerem se nanaša na pritožbo, obravnavano v celoti, zavrniti.

- 37 Vendar pa ugotovitev iz prejšnje točke nikakor ne prejudicira preizkusa dopustnosti nekaterih pritožbenih razlogov, obravnavanih ločeno (sodbi z dne 14. junija 2016, Marchiani/Parlament, C-566/14 P, EU:C:2016:437, točka 34, in z dne 4. maja 2017, RFA International/Komisija, C-239/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:337, točka 20).

Utemeljenost

- 38 Pritožnice pritožbo utemljujejo z devetimi pritožbenimi razlogi.
- 39 Prvih pet pritožbenih razlogov se nanaša na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča pri presoji tožbenih razlogov, navedenih v utemeljitev ugovora nezakonnosti iz zadeve T-87/14, ki je bil naperjen proti spornima aktoma iz oktobra 2013, s katerima je Svet spremenil merila za uvrstitev na sezname oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne.
- 40 Zadnji štirje pritožbeni razlogi se nanašajo na izpodbijanje presoje tožbenih razlogov, ki so bili navedeni v tej isti zadevi, za razglasitev ničnosti spornih aktov iz novembra 2013, s katerima je Svet ime pritožnic ponovno uvrstil na sporna seznama na podlagi, kar zadeva družbo IRISL, merila za uvrstitev iz člena 20(1)(b) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2013/497, in člena 23(2)(b) Uredbe št. 267/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 971/2013 (v nadaljevanju: merilo glede kršitve Resolucije 1747 (2007)), kar zadeva druge pritožnice, pa na podlagi merila uvrstitve iz člena 20(1)(b) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2013/497, in člena 23(2)(e) Uredbe št. 267/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 971/2013 (v nadaljevanju: merilo glede povezave z družbo IRISL).
- 41 Na prvem mestu je treba preučiti drugi in osmi pritožbeni razlog skupaj s tretjim delom prvega in šestega pritožbenega razloga, ki se nanašajo na napačno uporabo prava glede učinkov sodbe z dne 16. septembra 2013, na drugem mestu drugi del prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na neobstoje odgovora na trditve, da Svet s spornima aktoma iz oktobra 2013 ni navedel objektivnega razloga in utemeljitve za spremembo meril za uvrstitev na sezname oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, na tretjem mestu četrti in sedmi pritožbeni razlog, ki se nanašata na kršitev pravice do obrambe, na četrtem mestu tretji, peti in deveti pritožbeni razlog skupaj s prvim delom prvega pritožbenega razloga ter z drugim delom šestega pritožbenega razloga, ki se nanašajo na kršitev načela sorazmernosti, temeljnih pravic in napačne uporabe prava s strani Splošnega sodišča, ker je odločilo, da Svet ni zlorabil pooblastil, in na zadnjem mestu prvi del šestega pritožbenega razloga, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče s tem, da ni ugotovilo, da je Svet storil več očitnih napak pri presoji, napačno uporabilo pravo.

Drugi in osmi pritožbeni razlog ter tretji del prvega in šestega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 42 Z drugim in osmim pritožbenim razlogom ter s tretjim delom prvega in šestega pritožbenega razloga pritožnice v bistvu trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je Svet, ko je sodba z dne 16. septembra 2013 postala pravnomočna, lahko sprejel sporne akte iz oktobra 2013 in novembra 2013, ne da bi kršil načelo pravnomočnosti, načelo varstva legitimnega pričakovanja, načelo pravne varnosti in načelo *ne bis in idem* ali pravico do učinkovitega pravnega sredstva, ki je določena v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina). Edina utemeljitev spornih aktov iz oktobra 2013 je bilo obidenje te sodbe.
- 43 Pritožnice menijo, da so ta načela nasprotovala temu, da Svet ponovno opredeli merila za uvrstitev, da bi jih ponovno uvrstil na sporna seznama, ne da bi obstajala nova dejstva ali dokazi in čeprav je bilo v sodbi z dne 16. septembra 2013 odločeno, da ne obstaja povezava med prepovedjo prenosa orožja,

ki je določena v točki 5 Resolucije 1747 (2007), in širjenjem jedrskega orožja, ter je bilo odpravljeno merilo uvrstitve, ki se je nanašalo na subjekte, ki so povezani z družbo IRISL. Ponovna uvrstitev družbe IRISL je bila torej utemeljena z enakimi trditvami glede domnevnih kršitev Resolucije 1747 (2007), ki so bile storjene leta 2009, kot so trditve, ki so bila podlaga njene prvotne uvrstitve, ki je bila s sodbom z dne 16. septembra 2013 razglašena za nično. Splošno sodišče je ugotovilo le, da so bila ta dejstva dovolj nedavna.

- 44 Pritožnice dodajajo, da možnost, da se oseba ali subjekt uvrsti na seznam oseb ali subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, po razglasitvi prvotne uvrstitve za nično, Svetu ne daje absolutne in neomejene pravice za ponovno uvrstitev na podlagi istih, vendar drugačno opredeljenih dejstev. Točke od 186 do 189 izpodbijane sodbe naj bi torej bile napačne. Drugačna razlaga naj bi le „zavlačevala“ spor in pravici do učinkovitega pravnega sredstva odvzela njen pomen.
- 45 Svet, ki ga podpira Komisija, trditev pritožnic izpodbija.

– *Presoja Sodišča*

- 46 Najprej je treba, kot je pravilno opozorilo Splošno sodišče v točki 183 izpodbijane sodbe, spomniti, da sodbe o razglasitvi ničnosti, ki jih razglasijo sodišča Unije, takoj ko postanejo dokončne, postanejo pravnomočne. To se ne nanaša le na izrek ničnostne sodbe, ampak tudi na obrazložitev, ki je nujna podlaga izreka, zato sta obrazložitev in izrek nerazdružljiva (sodbi z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točka 42, in z dne 29. novembra 2018, Bank Tejarat/Svet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, točka 70).
- 47 Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se pravnomočnost nanaša samo na dejanska in pravna vprašanja, ki so bila v zadevni sodni odločbi dejansko ali nujno obravnavana (sodbi z dne 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, točka 123, in z dne 13. septembra 2017, Pappalardo in drugi/Komisija, C-350/16 P, EU:C:2017:672, točka 37), kot izhaja iz točke 184 izpodbijane sodbe.
- 48 V obravnavanem primeru, kot je pravilno ugotovilo Splošno sodišče v točki 185 izpodbijane sodbe, je treba navesti, da je v sodbi z dne 16. septembra 2013 Splošno sodišče prvotno uvrstitev družbe IRISL razglasilo za nično po tem, ko je v točkah 38 in 39 te sodbe navedlo, da je bila utemeljitev te uvrstitve, ki se je nanašala na pomoč določeni osebi ali subjektu pri kršitvi resolucij Varnostnega sveta, nezadostna, v točkah 58 in 66 te sodbe pa, da Svet ni dokazal, da je družba IRISL s tem, da je v nasprotju s prepovedjo iz točke 5 Resolucije Varnostnega sveta 1747 (2007) trikrat opravila prevoz vojaškega materiala, podpirala širjenje jedrskega orožja. Splošno sodišče pa s tem teh treh incidentov in dokazov zanje ni preučilo.
- 49 Nasprotno pa, kot pravilno izhaja tudi iz točk 80, 186 in 187 izpodbijane sodbe, Splošno sodišče v sodbi z dne 16. septembra 2013 ni odločilo niti o veljavnosti meril za uvrstitev, ki so bila podlaga za prvotno uvrstitev družbe IRISL ter ki so se nanašala na pomoč pri širjenju jedrskega orožja in na zagotavljanje pomoči določeni osebi ali subjektu pri kršenju resolucij Varnostnega sveta, niti – hipotetično – glede tega, ali je bila uvrstitev družbe IRISL utemeljena na podlagi merila v zvezi s kršitvijo Resolucije 1747 (2007).
- 50 Glede drugih pritožnic, ne pa družbe IRISL, iz točke 188 izpodbijane sodbe prav tako pravilno izhaja, da je v sodbi z dne 16. septembra 2013 Splošno sodišče le ugotovilo, da okoliščina, da so te družbe v lasti ali pod nadzorom oziroma da delujejo v imenu družbe IRISL, ne upravičuje sprejetja ali ohranitve omejevalnih ukrepov, ki se nanje nanašajo, saj družba IRISL sama ni bila zakonito uvrščena na sezname oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, ne da bi preučilo zakonitost meril, ki so bila podlaga za njihovo uvrstitev na seznam, niti vprašanje, ali ustrezajo tem merilom.

- 51 Kot je ugotovila generalna pravobranilka v točki 106 sklepnih predlogov, iz ugotovitev Splošnega sodišča v sodbi z dne 16. septembra 2013, ki so navedene v točkah od 48 do 50 te sodbe, za katere v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 46 in 47 te sodbe, velja pravnomočnost, izhaja, da Svet v okviru meril, ki so bila sprejeta za izvršitev sodbe z dne 16. septembra 2013, ni mogel niti odločiti, da ohrani obstoječa merila za uvrstitev, ki so bila podlaga za prvotno uvrstitev pritožnic, niti da jih v vlogi zakonodajalca prilagodi, da bi z okrepitvijo pravnih ukrepov, ki jih ima za to na voljo, sledil cilju izvajanja pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi bila ta tako prisiljena, da zaključi svoj program širjenja jedrskega orožja.
- 52 V zvezi s tem in kot je pravilno navedlo Splošno sodišče v točki 186 izpodbijane sodbe, je treba navesti, da ponovna uvrstitev družbe IRISL na sporna seznama temelji na drugačnem merilu, kot so tista, na podlagi katerih je bila uvrščena na seznam s sklepi, ki so bili s sodbo z dne 16. septembra 2013 razglašeni za nične, torej temelji na drugačni pravni podlagi (glej v tem smislu sodbo z dne 29. novembra 2018, Bank Tejarat/Svet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, točka 74).
- 53 Poleg tega je treba pojasniti, da je Sodišče že odločilo, da nezakonitost, ki vpliva na akte, s katerimi sta bila oseba ali subjekt uvrščena na seznam oseb ali subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, zaradi nezadostnih dokazov, ki jih je predložil Svet, da bi podprl dejstva glede njih, tej instituciji ne preprečuje, da po ponovni preučitvi položaja zadevne osebe ali subjekta sprejme nove omejevalne ukrepe na podlagi že obstoječih dejstev ali dejstev, ki so že na voljo (glej v tem smislu sodbi z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točki 45 in 56, in z dne 29. novembra 2018, Bank Tejarat/Svet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, točki 73 in 82).
- 54 V nasprotju s tem, kar trdijo tožeče stranke, je ponovna uvrstitev družbe IRISL na sporna seznama na podlagi merila, drugačnega od tistih, na podlagi katerih je bila uvrščena do razglasitve sodbe z dne 16. septembra 2013, kot izhaja iz točk 132 in 186 izpodbijane sodbe, sama po sebi nov element, kar zadeva položaj drugih pritožnic.
- 55 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da je v točkah 90 in 189 izpodbijane sodbe odločilo, da pravnomočnost sodbe z dne 16. septembra 2013 ni nasprotovala sprejetju spornih aktov iz oktobra 2013 in novembra 2013, ni napačno uporabilo prava.
- 56 Kar zadeva trditev tožečih strank, da je v sodbi z dne 16. septembra 2013 Splošno sodišče ugotovilo, da ni obstajala povezava med prepovedjo iz točke 5 Resolucije 1747 (2007) in širjenjem jedrskega orožja, gre za napačno razumevanje te sodbe, ker je, kot izhaja iz točke 49 te sodbe, Splošno sodišče le razlagalo merilo za uvrstitev na podlagi pomoči pri širjenju jedrskega orožja in ga uporabilo v okviru zadeve, o kateri je odločalo, pri čemer je med drugim navedlo, da se prepovedi, ki so določene v točki 5 Resolucije 1747 (2007) in točki 7 Resolucije 1737 (2006), razlikujejo ter se ne nanašajo nujno na iste predmete in tehnologije v kakršnih koli okoliščinah. V nadaljevanju je v točki 52 te sodbe odločilo, da predložena dejstva in dokazi ne vsebujejo elementov, ki bi kazali na to, da se je na predmete, ki se nanašajo na tri incidente, ki so navedeni v točki 48 te sodbe, istočasno nanašala prepoved glede materiala, povezanega s širjenjem jedrskega orožja, ki je določena v točki 7 Resolucije 1737 (2006).
- 57 Glede načela varstva legitimnega pričakovanja je treba spomniti, kot izhaja iz točke 191 izpodbijane sodbe, da ima v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pravico do sklicevanja na načelo varstva legitimnih pričakovanj vsak posameznik, ki mu je institucija Unije s tem, da mu je dala natančna zagotovila, vzbudila legitimna pričakovanja. Nihče pa se ne more sklicevati na kršitev tega načela, če teh zagotovil ni (glej v tem smislu sodbi z dne 13. septembra 2017, Pappalardo in drugi/Komisija, C-350/16 P, EU:C:2017:672, točka 39, in z dne 21. februarja 2018, Kreuzmayr, C-628/16, EU:C:2018:84, točka 46).

- 58 V nasprotju s tem, kar trdijo pritožnice, pa sodba z dne 16. septembra 2013 ni mogla vzbuditi legitimnega pričakovanja, saj Svet na podlagi te sodbe ne bi mogel spremeniti veljavnih meril za uvrstitev ali ob upoštevanju te sodbe sprejeti odločitve o ponovni uvrstitvi na sporna seznama v prihodnosti. Še posebej ne bi mogel storiti tega, kot izhaja iz točk 193 in 194 izpodbijane sodbe, ker je Splošno sodišče v točkah 64 in 82 sodbe z dne 16. septembra 2013 navedlo, da je bilo mogoče, da bi Svet v vlogi zakonodajalca sprejel veljavno ureditev in razširil primere, v katerih so lahko sprejeti omejevalni ukrepi, ter da je imel na voljo dva meseca in deset dni za odpravo ugotovljenih kršitev, tako da bi, če bi bilo to potrebno, glede pritožnic sprejel nove omejevalne ukrepe. V teh okoliščinah in ker pritožnice v pritožbi niso predložile nobene natančne dodatne trditve glede Splošnemu sodišču očitane kršitve načela pravne varnosti, takšne kršitve ni mogoče ugotoviti.
- 59 Glede načela *ne bis in idem*, ki ga določa člen 50 Listine, zadostuje spomniti, da so omejevalni ukrepi preventivne narave (glej v tem smislu sodbi z dne 21. decembra 2011, Afrasiabi in drugi, C-72/11, EU:C:2011:874, točka 44, in z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 132), tako da se na to načelo, ki se nanaša na kazenski pregon in sankcije, ki se naložijo za kaznivo dejanje, za katero je bila oseba že oproščena ali obsojena s pravnomočno kazensko sodbo, pri izpodbijanju teh ukrepov sploh ni mogoče sklicevati.
- 60 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče s tem, da je v točkah 90, 196 in 199 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet ni kršil načela varstva legitimnega pričakovanja, načela pravne varnosti in načela *ne bis in idem*, ni napačno uporabilo prava.
- 61 Nazadnje, pritožnice trdijo, da je Splošno sodišče kršilo njihovo pravico do učinkovitega pravnega sredstva, ki je določena v členu 47 Listine, ker ni ugotovilo, da ker niso obstajala nova dejstva ali dokazi, Svet ni mogel spremeniti meril za uvrstitev za njihovo ponovno uvrstitev na sporna seznama.
- 62 V zvezi s tem je treba spomniti, da ta člen v pravu Unije zagotavlja varstvo, ki ga določata člen 6(1) in člen 13 Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950. Navedeni člen 47 v prvem odstavku določa, da ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu. Vendar načelo učinkovitega sodnega varstva Svetu ne more preprečiti, da osebo ali subjekt ponovno uvrsti na seznam oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, na podlagi drugih razlogov, kot so tisti, na katerih temelji prva uvrstitev, ali na podlagi enakega razloga, ki temelji na drugih dokazih. Namen tega načela je namreč zagotoviti, da je pred sodiščem mogoče izpodbijati akt, ki posega v položaj, ne pa da ne bi bilo mogoče sprejeti novega akta, ki posega v položaj, ki bi temeljil na drugih razlogih ali drugih dokazih (glej v tem smislu sodbo z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točki 53 in 54). Iz tega razloga in glede na ugotovitve iz točk 53 in 54 te sodbe to načelo ni nasprotovalo sprejetju spornih aktov iz oktobra 2013 in novembra 2013.
- 63 Glede na zgoraj navedeno je treba drugi in osmi pritožbeni razlog ter tretji del prvega in šestega pritožbenega razloga zavriniti.

Drugi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 64 Pritožnice z drugim delom prvega pritožbenega razloga trdijo, da Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni presojalo očitka, ki so ga navajale pred tem sodiščem, da Svet ni navedel niti objektivnega razloga niti utemeljitve za spremembo meril za uvrstitev na seznama oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, do katere je prišlo v spornih aktih iz oktobra 2013.
- 65 Svet, ki ga podpira Komisija, trdi, da drugi del prvega pritožbenega razloga ni utemeljen.

– Presoja Sodišča

- 66 Ker pritožnice z drugim delom prvega pritožbenega razloga trdijo, da Splošno sodišče ni odgovorilo na njihovo trditev, da merila za uvrstitev niso bila razumno utemeljena, zadostuje ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 65 do 78 izpodbijane sodbe navedlo razloge, zakaj je treba ta merila po njegovem mnenju šteti kot utemeljena in sorazmerna. Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče na to trditev odgovorilo.
- 67 Ker je treba drugi del prvega pritožbenega razloga razumeti, kot da se Splošnemu sodišču očita, da ni po uradni dolžnosti odločalo o neobstoju formalne obrazložitve spornih aktov iz oktobra 2013, s katerimi je Svet spremenil merila za uvrstitev na seznama oseb in subjektov, katerih sredstva so bila zamrznjena, je treba navesti, kar sledi.
- 68 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora obrazložitev, ki je zahtevana v členu 296 PDEU, jasno in nedvoumno izražati sklepanje institucije, ki izda akt, tako da se zadevne stranke lahko seznani z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da pristojno sodišče lahko izvaja sodni nadzor (glej v tem smislu sodbi z dne 15. novembra 2012, *Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa*, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točka 138 in navedena sodna praksa, in z dne 15. novembra 2012, *Svet/Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, točka 50).
- 69 Vendar mora biti ta obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil ta akt sprejet. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin, ker je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na besedilo tega člena, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej v tem smislu sodbi z dne 15. novembra 2012, *Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa*, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točki 139 in 140, ter z dne 8. septembra 2016, *Iranian Offshore Engineering & Construction/Svet*, C-459/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:646, točka 24).
- 70 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da je v uvodni izjavi 2 Sklepa 2013/497 določeno, da bi bilo treba merila za uvrstitev na seznama oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, ki se nanašata na osebe in subjekte, ki so pomagali določenim osebam ali subjektom pri izogibanju določbam zadevnih resolucij Varnostnega sveta ali Sklepa 2010/413/SZVP ali pri njihovi kršitvi, prilagoditi, da se vključijo osebe in subjekti, ki so se sami izogibali navedenim določbam ali jih kršili. Ta obrazložitev je v bistvu povzeta v uvodni izjavi 2 Uredbe št. 971/2013.
- 71 Utemeljitev tega, da je Svet sprejel merilo glede kršitve Resolucije 1747 (2007), ki je podlaga za ponovno uvrstitev družbe IRISL na sporna seznama, tako jasno izhaja iz besedila spornih aktov iz oktobra 2013. Poleg tega, kot je pravilno navedlo Splošno sodišče v točki 68 izpodbijane sodbe, je treba splošna pravila Unije, ki določajo sprejetje omejevalnih ukrepov, razlagati glede na besedilo in cilj resolucij Varnostnega sveta, ki te omejevalne ukrepe izvajajo (glej v tem smislu sodbi z dne 3. septembra 2008, *Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija*, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 297, in z dne 16. novembra 2011, *Bank Melli Iran/Svet*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, točka 104).
- 72 Na drugem mestu je treba najprej navesti, da se Sklep 2013/497 v uvodnih izjavah 1 in 3 sklicuje na Sklep 2010/413, ki ga prvonavedeni sklep spreminja in ki je že v členu 20(1)(b) določal zamrznitev sredstev oseb in subjektov, ki jih ima družba IRISL v lasti, jih nadzira ali ki delujejo v njenem imenu.

- 73 Prav tako se Uredba št. 971/2013 ne nanaša le na te sklepe, ampak tudi na Uredbo št. 267/2012, ki jo prvonavedena uredba spreminja in katere člen 23(2)(e) je tudi že določal zamrznitev sredstev teh oseb in subjektov. Uredba št. 267/2012 je nadomestila Uredbo št. 961/2010, s katero se izvaja Sklep št. 2010/413 ter v členu 16 katere je določena zamrznitev sredstev oseb in subjektov, ki jih ima družba IRISL v lasti ali so pod njenim nadzorom.
- 74 Dalje se Sklep 2010/413 v uvodnih izjavah 4 in 5 sklicuje na to, da je Varnostni svet sprejel Resolucijo 1929 (2010) in izjavo z dne 17. junija 2010, s katero je Evropski svet izrecno pozval Svet k sprejetju ukrepov za izvajanje ukrepov, določenih z Resolucijo 1929 (2010), in „spremljevalnih ukrepov“. Ti ukrepi bi morali biti usmerjeni v prometni sektor Irana, vključno z „družbo IRISL in njenimi hčerinskimi družbami“.
- 75 Poleg tega je v uvodnih izjavah 7 in 8 Sklepa 2010/413 navedeno, da je Resolucija 1929 (2010) omejitve financiranja in potovanj iz Resolucije 1737 (2006) razširila na subjekte družbe IRISL ter da je treba v skladu z izjavo z dne 17. junija 2010 zamrzniti sredstva drugih oseb in subjektov, ki jih je določil Varnostni svet, in pri tem uporabiti enaka merila. Uredba št. 961/2010 se je sklicevala tudi na Sklep 2010/413, Resolucijo 1929 (2010) in izjavo z dne 17. junija 2010.
- 76 Ob upoštevanju navedenega utemeljitev tega, da je Svet s Sklepom 2010/413 in Uredbo št. 961/2010 sprejel določbe za zamrznitev sredstev hčerinskih družb družbe IRISL ter, širše, oseb in subjektov, ki so s to družbo povezani, da bi zagotovil učinkovitost omejevalnih ukrepov, ki se nanjo nanašajo, in da bi se torej posredno izognil morebitnemu obidenju s strani teh subjektov, izhaja iz jasnosti, razumljivosti in nedvoumnosti teh aktov glede na njihov zgodovinski okvir in glede na vsa pravila, ki urejajo omejevalne ukrepe, sprejete zoper Islamsko republiko Iran.
- 77 Na podlagi tega okvira, ki ga pritožnice dobro poznajo, in na podlagi vseh pravil so slednje lahko razumele utemeljitev teh določb, Splošno sodišče pa je lahko opravilo nadzor.
- 78 V teh okoliščinah je treba sklepati, da je v spornih aktih iz oktobra 2013 zadostna pravna obrazložitev ohranitve merila uvrstitve, ki določa zamrznitev sredstev subjektov, ki so v lasti družbe IRISL ali pod njenim nadzorom oziroma delujejo v njenem imenu, in njegovo razširitev na subjekte, ki družbi IRISL zagotavljajo storitve zavarovanja ali druge bistvene storitve.
- 79 Iz zgoraj navedenega izhaja, da Splošno sodišče s tem, da ni po uradni dolžnosti odločalo o tem, da sporna akta iz oktobra 2013 nista bila obrazložena, ni napačno uporabilo prava.
- 80 Iz tega sledi, da je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavrniti.

Drugi in četrti pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 81 Pritožnice s četrtem in sedmim pritožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče s tem, da je odločilo, da so bile pri sprejetju spornih aktov iz oktobra 2013 in novembra 2013 njihove pravice do obrambe spoštovane, napačno uporabilo pravo. Na prvem mestu pritožnice trdijo, da ker je bil v merilu v zvezi s povezavo z družbo IRISL izrecno poimenovan ta subjekt, bi bilo to merilo treba šteti za merilo *ad hominem*, torej bi jih moral Svet obvestiti o spremembah, ki jih je nameraval sprejeti, in jim omogočiti, da v zvezi s tem podajo svoja stališča. Na drugem mestu, trdijo, da Svet ni upošteval stališča družbe IRISL, preden se je odločil, da jo ponovno uvrsti na seznam, ter da jih je ponovno uvrstil na sporna seznama, preden je odgovoril na njihova stališča in jim predložil dokumente za utemeljitev te ponovne uvrstitve.
- 82 Svet ob podpori Komisije izpodbija utemeljenost četrtega in sedmega pritožbenega razloga.

– Presoja Sodišča

- 83 Na prvem mestu je treba spomniti, da kar zadeva posamične omejevalne ukrepe, se na podlagi pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva med drugim zahteva, da pristojni organ Unije zadevni osebi posreduje informacije in dokaze, s katerimi razpolaga zoper zadevno osebo za utemeljitev svoje odločbe (sodba z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 121 in navedena sodna praksa).
- 84 Vendar pa v obravnavanem primeru pritožnice ne izpodbijajo tega, da je merilo v zvezi s povezavo z družbo IRISL, ki izhaja iz spornih aktov iz oktobra 2013, akt splošnega pomena, kot je pravilno opozorilo Splošno sodišče v točki 97 izpodbijane sodbe, ker objektivno in abstraktno opredeljuje kategorijo oseb in subjektov, ki niso družba IRISL in za katere se lahko uporabljajo omejevalni ukrepi, niti tega, da se to merilo posamično ne nanaša na druge pritožnice, kot je IRISL.
- 85 V takšnih okoliščinah Svetu pritožnic – razen družbe IRISL – ni bilo treba obvestiti, preden je sprejel merilo glede povezave z družbo IRISL.
- 86 Glede same družbe IRISL je treba ugotoviti, da to merilo ne omogoča sprejetja posamičnih omejevalnih ukrepov glede nje, tako da iz merila *ad hominem*, ki ga ta družba uveljavlja v zvezi s tem merilom, za Svet ne nastane obveznost, da uporabi sodno prakso, navedeno v točki 83 te sodbe. Vsekakor je treba navesti, da je ureditev, ki je veljala pred spornima aktoma iz oktobra 2013, za to družbo že določala tako merilo *ad hominem*, tako da ji neobstoj informacije glede zadevne spremembe ni škodoval in ji zlasti ni preprečil, da se obrne na Svet zaradi uveljavljanja svojega stališča glede posamičnosti tega merila, po potrebi po razglasitvi sodbe z dne 16. septembra 2013.
- 87 V teh okoliščinah je treba šteti, da Splošno sodišče s tem, da je odločilo, da pri sprejetju teh aktov niso bile kršene pravice do obrambe pritožnic, ni napačno uporabilo prava.
- 88 Na drugem mestu je glede tega, ali je Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 173 do 181 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet ni kršil njihovih pravic do obrambe, ko jih je ponovno uvrstil na sporna seznama, napačno uporabilo pravo, treba spomniti, da je v primeru naknadne odločitve o zamrznitvi sredstev, s katero se je ime osebe ali subjekta ohranilo na seznamu oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, treba zadevno osebo ali subjekt pred sprejetjem takega sklepa načeloma seznaniti z obremenilnimi dokazi in ji oziroma mu omogočiti, da se o tem izreče (glej v tem smislu sodbi z dne 21. decembra 2011, France/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 62, in z dne 7. aprila 2016, Central Bank of Iran/Svet, C-266/15 P, EU:C:2016:208, točka 32).
- 89 Kadar so podane dovolj natančne informacije, ki zadevnemu subjektu omogočajo, da primerno predstavi stališče o dokazih, ki jih je proti njemu uporabil Svet, načelo spoštovanja pravice do obrambe ne pomeni obveznosti, da ta institucija na lastno pobudo omogoči vpogled v vse upravne dokumente v zvezi z zadevnim ukrepom, ki niso zaupni (glej v tem smislu sodbi z dne 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Svet, C-548/09 P, EU:C:2011:735, točka 92, in z dne 28. julija 2016, Tomana in drugi/Svet in Komisija, C-330/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:601, točka 66).
- 90 Navesti je treba tudi, da je v skladu s sodno prakso Sodišča pravica do izjave pred sprejetjem aktov, s katerimi se ohranjajo omejevalni ukrepi za osebe ali subjekte, na katere so se ti ukrepi že nanašali, naložena, kadar je Svet v zvezi s temi osebami ali temi subjekti upošteval nova dejstva, ne pa kadar taka ohranitev temelji na razlogih, ki so enaki tistim, ki so upravičili sprejetje prvotnega akta, s katerim so bili naloženi zadevni omejevalni ukrepi (glej v tem smislu sodbi z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 63, in z dne 28. julija 2016, Tomana in drugi/Svet in Komisija, C-330/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:601, točka 67).

- 91 V obravnavanem primeru, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 190 sklepnih predlogov, je upoštevni trenutek za presojo, ali je Svet spoštoval pravico pritožnic do izjave, datum sprejetja ponovne uvrstitve na sporne sezname, in sicer 26. november 2013. V točkah od 173 do 175 izpodbijane sodbe pa je Svet pritožnice obvestil o razlogih za ponovno uvrstitev, ki jo je načrtoval, z dopisoma z dne 22. oziroma 30. oktobra 2013, pri čemer so ti razlogi temeljili na enakih dejstvih in so bili v bistvu enaki kot tisti iz prvotnih sklepov o uvrstitvi, ki so bili sprejeti leta 2010, tako da je šlo za dejstva, ki so jim že bila znana. Poleg tega iz točk od 176 do 180 izpodbijane sodbe izhaja, da so pritožnice z dopisi z dne 15. oziroma 19. novembra 2013 pred sprejetjem spornih aktov iz novembra 2013 predstavile svoja stališča glede teh dejstev, na katera je Svet odgovoril 27. novembra 2013, tako da jih je seznanil z dokumenti iz svojega spisa.
- 92 Poleg tega, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 193 sklepnih predlogov, Svet v nasprotju s tem, kar trdijo pritožnice, ni bil zavezan, da odgovori na stališča, ki jih je predložila zadevna oseba ali subjekt pred sprejetjem predvidenih omejevalnih ukrepov. Posredovanje tega odgovora se namreč, potem ko so osebe zaslišane, bolj kot na spoštovanje pravice do obrambe nanaša na obrazložitev akta, s katerim so bili ti ukrepi sprejeti.
- 93 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da je odločilo, da Svet ob sprejetju spornih aktov iz novembra 2013 ni kršil pravice do obrambe pritožnic, ni napačno uporabilo prava.
- 94 Iz tega izhaja, da je treba četrti in sedmi pritožbeni razlog zavriniti.

Tretji, peti in deveti pritožbeni razlog ter prvi del prvega pritožbenega razloga in drugi del šestega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 95 Pritožnice s tretjim, petim in devetim pritožbenim razlogom ter s prvim delom prvega pritožbenega razloga in z drugim delom šestega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, prvič, v točkah 63, 71, 74 in 76 izpodbijane sodbe, da sta bila sporna akta iz oktobra 2013 utemeljena in sorazmerna s ciljem boja proti širjenju jedrskega orožja v Iranu, in drugič, v točkah od 93 do 95 izpodbijane sodbe, da sprejetje teh aktov, ki po njihovem mnenju nista v skladu s tem ciljem, po sodbi z dne 16. septembra 2013 ni pomenilo zlorabe pooblastil s strani Sveta. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ocenilo, da sporni akti iz oktobra 2013 in novembra 2013 niso neupravičeno in nesorazmerno kršili njihovih temeljnih pravic, zlasti lastninske pravice in pravice do ugleda.
- 96 Pritožnice najprej trdijo, da merilo glede kršitve Resolucije 1747 (2007) ni ustrezno in sorazmerno s ciljem boja proti širjenju jedrskega orožja v Iranu, ker med prevozom orožja, ki je prepovedan s točko 5 te resolucije, dejavnostmi zadevnega subjekta in širjenjem jedrskega orožja ni povezave. Enako naj bi veljalo za merilo glede povezave z družbo IRISL, saj je uvrstitev hčerinske družbe na seznam subjektov, katerih sredstva se zamrznejo, upravičena le, če je matična družba sodelovala pri širjenju jedrskega orožja.
- 97 Pritožnice v nadaljevanju menijo, da je odločanje Splošnega sodišča kontradiktorno. Splošno sodišče naj bi s tem, da je menilo, da so ta merila zakonita, pri tem pa ni pojasnilo, zakaj naj bi bila ustrezna in sorazmerna s tem ciljem, v točkah napačno 101 in 102 izpodbijane sodbe napačno odločilo, da ta merila niso zahtevala obstoja povezave med pritožnicami in širjenjem jedrskega orožja niti niso Svetu nalagala obveznosti, da to povezavo dokaže. S tem je Splošno sodišče sprejelo preveč široko razlago teh istih meril.

- 98 Pritožnice dodajajo, da Splošno sodišče ni preučilo niti tega, zakaj naj bi njihova ponovna uvrstitev na sporna seznama pomenila dosego tega cilja in povzročila pritisk na Islamsko republiko Iran, saj družba IRISL v nasprotju s tem, kar je bilo nakazano v izpodbijani sodbi, ni v lasti niti pod nadzorom iranske vlade. Nazadnje navajajo tudi, da je merilo glede povezave z družbo IRISL – ker je v njem ponovno izrecno poimensko imenovana družba IRISL – to družbo v svetu prikazalo kot subjekt, ki podpira širjenje jedrskega orožja, kar naj bi imelo hude posledice za njen ugled in za njen posel.
- 99 Svet ob podpori Komisije izpodbija argumentacijo pritožnic.

– *Presoja Sodišča*

- 100 Pritožnice v okviru tretjega, petega in devetega pritožbenega razloga ter prvega dela prvega pritožbenega razloga in drugega dela šestega pritožbenega razloga v bistvu trdijo, na prvem mestu, da je Splošno sodišče napačno ocenilo, da bi bila kršitev njihove temeljne lastninske pravice in pravice do spoštovanja njihovega ugleda, do katere bi lahko prišlo zaradi spornih aktov iz oktobra 2013 in novembra 2013, sorazmerna ter da je bilo tudi pri oblikovanju merila glede kršitve Resolucije 1747 (2007) in merila glede povezave z družbo IRISL upoštevano načelo sorazmernosti, saj je temeljilo na enaki argumentaciji.
- 101 Najprej je treba spomniti, da mora biti v skladu s členom 52(1) Listine kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava Listina, predpisano z zakonom in spoštovati njihovo bistveno vsebino, ob upoštevanju načela sorazmernosti pa so omejitve teh pravic in svoboščin dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.
- 102 Kot je pravilno opozorilo Splošno sodišče v točkah 204 in 205 izpodbijane sodbe, tako lastninska pravica, ki je določena v členu 17 Listine, ni absolutna pravica. Poleg tega načelo sorazmernosti zahteva, da morajo biti ukrepi, ki se izvajajo na podlagi določbe prava Unije, primerni za uresničenje legitimnih ciljev, zastavljenih z zadevno zakonodajo, in ne smejo prekoračiti okvirov, ki so potrebni za njihovo doseganje (sodbi z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točka 122 in navedena sodna praksa, ter z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točka 76).
- 103 Glede sodnega nadzora spoštovanja načela sorazmernosti je Sodišče zakonodajalcu Unije že priznalo široko diskrecijsko pravico, kot je pravilno ugotovilo Splošno sodišče v točki 62 izpodbijane sodbe, na področjih, na katerih se njegovo delovanje nanaša tako na politične kot na gospodarske ali socialne izbire ter na katerih je dolžan podati kompleksne presoje in ocene. Iz tega sklepa, da lahko na zakonitost takega ukrepa vpliva le očitna neprimernost ukrepa, ki je bil sprejet na teh področjih, glede na cilj, ki ga uresničuje pristojna institucija (sodba z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 120 in navedena sodna praksa).
- 104 Glede cilja, ki ga je Svet uresničeval s tem, da je sprejel sporne akte iz oktobra 2013 in novembra 2013, ki so spremenili Sklep 2010/413 in Uredbo št. 267/2012, je Sodišče že odločilo, da je cilj tega sklepa in te uredbe preprečevanje širjenja jedrskega orožja in s tem izvajanje pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi ustavila zadevne dejavnosti. Ta cilj, ki spada v širši okvir prizadevanj za ohranjanje miru in mednarodne varnosti, je legitimen (sodba z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točka 77 in navedena sodna praksa).
- 105 Dalje, kar zadeva merilo ustreznosti spornih aktov iz oktobra 2013 in novembra 2013 za uresničitev tega cilja, je treba glede merila za kršitev Resolucije 1747 (2007) navesti, kot trdi Svet, da iz te resolucije izhaja, da je Varnostni svet za prepoved prenosa orožja iz Irana, ki je bila določena v točki 5, štel, kot

da ustreza cilju zagotavljanja tega, da iranski jedrski program služi za izključno miroljubne namene in da prepreči razvoj občutljivih tehnologij, ki ga Islamska republika Iran izvaja v podporo svojemu jedrskemu in raketnemu programu.

- 106 Kot je navedla generalna pravobranilka v točkah 76 in 77 sklepnih predlogov, lahko dohodki iz trgovine z orožjem iranski vladi neposredno ali posredno zagotovijo različna sredstva ali zmogljivosti, ki bi ji omogočili nadaljevanje širjenja jedrskega orožja in zlorabe teh dejavnosti.
- 107 V teh okoliščinah se merilo glede kršitve Resolucije 1747 (2007) lahko nanaša na ravnanja oseb in subjektov, ki lahko spodbujajo širjenje jedrskega orožja v Iranu, tudi če te osebe ali subjekti niso nikakor neposredno ali posredno povezani s širjenjem jedrskega orožja in niso vpleteni v te dejavnosti, kot je pravilno navedlo Splošno sodišče v točkah 101 in 102 izpodbijane sodbe, zato je to merilo primerno za uresničevanje cilja, navedenega v točki 104 te sodbe.
- 108 Kar zadeva nujnost tega merila, v nasprotju s tem, kar trdijo pritožnice, dejstvo, da to merilo omogoča sprejetje ukrepov zamrznitve sredstev, če ne obstaja povezava med zadevnimi osebami ali subjekti in širjenjem jedrskega orožja, ne more pomeniti, da ti ukrepi presegajo to, kar je potrebno za doseg tega cilja, saj je Sodišče že odločilo, da je merilo za uvrstitev, kakršno je podpora iranski vladi, ki se nanaša na dejavnosti zadevnih oseb ali subjekta, ki sama po sebi nista neposredno ali posredno nikakor povezana s širjenjem jedrskega orožja, čeprav ga lahko spodbujata, očitno ne presega mej tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja (glej v tem smislu sodbo z dne 29. novembra 2018, National Iranian Tanker Company, C-600/16 P, EU:C:2018:966, točka 78). Poudariti je treba tudi, da veliko število resolucij Varnostnega sveta in postopoma sprejetih različnih ukrepov Unije kaže na nujnost razširitve omejevalnih ukrepov, namenjenih doseganju tega cilja.
- 109 Glede obsega merila v zvezi s povezavo z družbo IRISL je treba navesti, da to merilo spada v pravni okvir, ki ga jasno določajo cilji, ki jih uresničuje zakonodaja, ki ureja omejevalne ukrepe proti Islamski republiki Iran.
- 110 Glede tega je Sodišče že odločilo, da kadar so sredstva nekega subjekta zamrznjena, obstaja nezanemarljivo tveganje, da bo ta izvršil pritisk na subjekte, ki so v njegovi lasti ali ima nad njimi nadzor, zato da bi obšel učinek ukrepov, ki se nanj nanašajo, zato je zamrznitev sredstev teh subjektov nujna in primerna za zagotovitev učinkovitosti sprejetih ukrepov in zagotovitev, da se ti ukrepi ne obidejo (glej v tem smislu sodbo z dne 22. septembra 2016, NIOC in drugi/Svet, C-595/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:721, točka 89 in navedena sodna praksa).
- 111 To merilo torej objektivno opredeljuje kategorijo oseb in subjektov, ki zaradi povezav z družbo IRISL lahko olajšajo obidenje omejevalnih ukrepov, določenih za to družbo, in posledično ogrozijo cilj, naveden v točki 104 te sodbe, da se prepreči širjenje jedrskega orožja in s tem izvaja pritisk na Islamsko republiko Iran, neodvisno od morebitne vpletenosti teh oseb in subjektov v dejavnosti širjenja jedrskega orožja, in torej ne presega očitno mej tistega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.
- 112 Dodati je treba, da je glede na ugotovitve, navedene v točkah od 106 do 111 te sodbe, trditev pritožnic, da je bila obrazložitev Splošnega sodišča – ker je menilo, da merilo glede kršitve Resolucije 1747 (2007) in merilo glede povezave z družbo IRISL, čeprav sta utemeljeni in sorazmerni s tem ciljem, nista zahtevali, da se dokaže povezava med zadevno osebo ali subjektom in jedrskim orožjem – kontradiktorna, treba zavrniti. Splošno sodišče tako ni podalo preširoke razlage teh meril in njegova obrazložitev ni kontradiktorna.
- 113 Poleg tega glede zatrjevanje kršitve ugleda pritožnic Splošno sodišče tudi ni napačno uporabilo prava, ker je v točki 209 izpodbijane sodbe navedlo, da Svet ni trdil, da so bile vpletene v širjenje jedrskega orožja, zato osebno niso povezane z ravnanji, ki predstavljajo nevarnost za mednarodni mir in varnost, ter da je kršitev njihovega ugleda gotovo manjša, kot če bi bila njihova uvrstitev na sporne sezname

utemeljena s takim razlogom. Kar zadeva merilo v zvezi s povezavo z družbo IRISL, to tudi ne zahteva, da bi morala biti družba IRISL osebno vpletena v širjenje jedrskega orožja. Ta kršitev torej ne presega očitno tistega, kar je potrebno glede prvotne pomembnosti cilja iz točke 104 te sodbe ter potrebe po jasni in natančni opredelitvi – v splošnih merilih, ki morajo obstajati pred uvrstitvijo oseb in subjektov na sezname oseb in subjektov, katerih sredstva se zamrznejo – teh oseb in subjektov, kar je v obravnavanem primeru povezava z družbo IRISL, ki sama po sebi, če je dokazana, upravičuje to uvrstitev.

- 114 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče v točkah 71, 73, od 75 do 77, 103 in 208 izpodbijane sodbe s tem, da je na eni strani v bistvu odločilo, da je merilo glede kršitve Resolucije št. 1747 (2007) in merilo glede povezave z družbo IRISL treba obravnavati, kot da upoštevata načelo sorazmernosti, in s tem, da je na drugi strani presodilo, da omejitve lastninske pravice in kršitev pravice do njihovega ugleda niso očitno prekomerne glede na uresničevane cilje, ni napačno uporabilo prava.
- 115 Na drugem mestu pritožnice niso predložile dokazov za zlorabo pooblastil, ki naj bi jo storil Svet s tem, da je sprejel sporna akta iz oktobra 2013. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je o aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, mogoče govoriti le, če je na podlagi objektivnih, upoštevanih in skladnih indicij razvidno, da je bil akt sprejet z izključnim oziroma vsaj odločilnim namenom, da se dosežejo drugi cilji, kot so navedeni v njem, ali za izognitev postopku, ki je posebej določen s Pogodbo za obravnavanje okoliščin obravnavanega primera (glej v tem smislu sodbo z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 135), kot je pravilno spomnilo Splošno sodišče v točki 92 izpodbijane sodbe.
- 116 Kot izhaja iz točk od 46 do 63 in od 101 do 114 te sodbe, je Splošno sodišče v točkah od 93 do 95 izpodbijane sodbe pravilno sklepalo, da sodba z dne 16. septembra 2013 ni nasprotovala sprejetju teh aktov, ki so v skladu z legitimnim ciljem preprečevanja širjenja jedrskega orožja in s tem izvajanja pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi ta ustavila dejavnosti širjenja jedrskega orožja, zato je pravilno zavrnilo pritožbeni razlog zlorabe pooblastil.
- 117 Iz tega izhaja, da je treba tretji, peti in deveti pritožbeni razlog ter prvi del prvega pritožbenega razloga in drugi del šestega pritožbenega razloga zavrniti.

Prvi del šestega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 118 V okviru prvega dela šestega pritožbenega razloga pritožnice na prvem mestu trdijo, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da Svet ni storil očitnih napak pri presoji, ko je odločal o ponovni uvrstitvi družbe IRISL na sporna seznama. Obrazložitev Splošnega sodišča, ki je v točkah 117 in 131 izpodbijane sodbe temeljila na ugotovitvi dejanskih kršitev Resolucije 1747 (2007) leta 2009, naj se ne bi skladala z dejanskim stanjem. Na podlagi poročila Odbora za sankcije Varnostnega sveta za leto 2009, na katero se je oprl Svet, naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, da je družba IRISL kršila to resolucijo. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točkah 120 in 124 dokazom in zlasti pričanjem, ki so jih predložile pritožnice, da bi dokazale, da družba IRISL ni bila vpletena v kršitev Resolucije 1747 (2007), pripisalo nezadostno težo.
- 119 Pritožnice na drugem mestu trdijo, da Splošno sodišče v točkah od 136 do 165 izpodbijane sodbe ni ugotovilo, da je Svet s tem, da je menil, da je bila ponovna uvrstitev pritožnic razen družbe IRISL upravičena na podlagi merila v zvezi s povezavo z družbo IRISL, napačno presojal dejstva. Tako naj bi Splošno sodišče glede družb Khazar Shipping Lines, IRISL Europe in Valfajr 8th Shipping Line le potrdilo, da je bila njihova ponovna uvrstitev na sporna seznama utemeljena, ker so bile v lasti družbe IRISL, čeprav Svet ni preučil deleža lastništva in tega, ali je mogoče verjeti, da so bile podvržene pritiskom, da so se lahko izognile omejitvam, ki so bile naložene družbi IRISL, glede družb Qeshm

Marine Services & Engineering in Marine Information Technology Development pa naj bi le navedlo, da gre za hčerinski družbi družbe IRISL. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno odločilo, da sta družbi HDSL in Safiran Payam Darya Shipping Lines delovali v imenu družbe IRISL in kot dejanski lastnici prevzeli nekatere njene ladje. Svet naj glede družbe Irano Misr Shipping ne bi navedel storitev, ki jih je ta družba zagotavljala, niti tega, zakaj naj bi bile pomembne.

- 120 Svet in Komisija menita, da je prvi del šestega pritožbenega razloga nedopusten in da vsekakor ni utemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 121 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo dejstev ter načeloma tudi za presojo dokazov, ki jih upošteva v utemeljitev teh dejstev. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni ter če so bila spoštovana splošna pravna načela in upoštevna postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 7. aprila 2016, Akhras/Svet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 122 V obravnavanem primeru je v delu, v katerem pritožnice trdijo, da ponovna uvrstitev družbe IRISL na podlagi merila v zvezi s kršitvijo Resolucije 1747 (2007) ni bila utemeljena glede na poročilo Odbora za sankcije Varnostnega sveta za leto 2009, na katero se je skliceval Svet, in glede na pričanja, ki so jih predložile, treba ugotoviti, da pritožnice v resnici zahtevajo, da Sodišče opravi novo presojo dejstev in dokazov, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču, ter njihove dokazne vrednosti, ne da bi zatrjevale izkrivljanje teh dejstev in dokazov, kar v pritožbenem postopku ni dopustno. Iz teh istih razlogov je nedopustna njihova argumentacija, ki se nanaša na ugotovitev dejanskega stanja, ki jo je izvedlo Splošno sodišče v točkah od 136 do 165 izpodbijane sodbe, glede tega, da je družba IRISL lastnica družb Khazar Shipping Lines, IRISL Europe in Valfajr 8th Shipping Line, da nadzoruje družbe Qeshm Marine Services & Engineering Co. in Marine Information Technology Development, da sta družbi HDSL in Safiran Payam Darya Shipping Lines delovali v njenem imenu in da ji je družba Irano Misr Shipping zagotavljala bistvene storitve.
- 123 Iz tega sledi, da je treba prvi del šestega pritožbenega razloga zavriniti.
- 124 Ker so bili vsi pritožbeni razlogi zavrnjeni, je treba pritožbo v celoti zavriniti.

Stroški

- 125 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 126 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 127 Ker je Svet predlagal, naj se pritožnicam naloži plačilo stroškov, in ker pritožnice s svojimi pritožbenimi razlogi niso uspele, se jim poleg njihovih stroškov naloži plačilo stroškov Sveta.
- 128 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja v pritožbenem postopku, Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. **Družbe Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Shipping Lines, IRISL Europe GmbH, Qeshm Marine Services & Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Marine Information Technology Development Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Hoopad Darya Shipping Agency in Valfajr 8th Shipping Line Co. poleg svojih stroškov nosijo stroške Sveta Evropske unije.**
3. **Evropska komisija nosi svoje stroške.**

Podpisi